

Halkımıza ve Kamuoyuna

87. Yılına giren Türkiye Cumhuriyeti devletinin en temel sorunu olan Kürt sorunu artık çözüm aşamasına girmiş bulunmaktadır. Sorunu gerçek kalıcı ve adil bir barışa dönüştürmek için iç-dış koşullar uygun hale gelmiş bulunuyor. Kürdistan özgürlük hareketinin 13 Nisan'dan itibaren tek taraflı olarak sürdürdüğü çatışmasızlık kararı Önderliğimizin hazırladığı yol haritası ve halkımızın barış çağrılarını hareketimizin ve halkımızın barıştaki ve demokratik çözümdeki ısrarını ortaya koymaktadır.

Kürdistan halkı, Önder Apo'nun öncülüğünde yürüttüğü özgürlük, demokrasi ve barış mücadelesi nedeniyle Türk devletinin artık eskisi gibi Kürt halkının yok sayılması esasına dayalı politikasını yürütmesinin iç-dış koşulları kalmamıştır. Türk devleti Hareketimizin ve halkımızın ortaya koyduğu özgürlük iradesi karşısında, inkar-imha sistemini restore ederek Kürdistan'da kalmanın meşruiyetini sağlamaya çalışmaktadır. Esas amaç Kürdistan Özgürlük hareketini tasfiye ve Kürdistan halkını örgütsüzleştirerek, her türlü asimilasyon, eritme ve yok etme politikasına açık hale getirmektir. Bu nedenle, başta cumhurbaşkanı olmak üzere başbakan, içişleri bakanı Kürt sorununu çözüm yönünde kulağa hoş gelen açıklamalar yapmakla birlikte bugüne kadar sorunun pratik çözümü yönünde tek bir olumlu adım atmamışlardır. Kürt özgürlük hareketiyle uzlaşma yapacağına, tasfiye etmeyi önlerine koymuşlardır. MHP-CHP ve Türk Genelkurmay başkanlığı ise, klasik inkar-imha siyasetinden yana tutumlarını ısrarla sürdürmektedirler.

Kamuoyuna önce Kürt açılımı olarak yansıtılan, ardından demokratik açılım olarak adlandırılan, bugün ise ulusal birlik projesi adı altında yürütülen politika, en son yetkililerin ifadesiyle, gerillanın ve PKK'nın tasfiyesi adını almıştır. Gerek iç işleri bakanlığının bazı kesimlerle yürüttüğü tartışmalar gerekse de dış işleri bakanlığının bölgede yürüttüğü diplomatik ilişkiler ve gerekse başbakanın ABD ile yürüttüğü temasların hepsi Kürt sonunun çözümünü değil PKK'nın tasfiyesini hedefleyen çalışmalar olmaktadır.

Öte yandan 13 Nisan'dan itibaren hareketimizin tek taraflı olarak ilan ettiği çatışmasızlık kararına rağmen Kürdistan Özgürlük gerillasına karşı yürütülen imha operasyonları, siyasal-toplumsal alandaki demokratik kuruluşlara yönelik operasyonlar, yeniden devreye giren faili meçhul cinayetler ve Kürt çocuklarının katledilmesi gibi uygulamalar hızcından hiçbirşey kaybetmeksizin sürdürülmüştür.

AKP hükümetinin ve devletin Kürt sorunu konusundaki samimiyetsiz ve halkımızın çözüm yönündeki iradeli girişimlerini boşa çıkarmaya dönük bu girişimleri karşısında Önderliğimiz giderek tıkanmayla yüz yüze gelen sürecin önünü açmak için Kandil, Maxmur ve Avrupa dan üç ayrı barış grubunun Türkiye'ye gelmesini bir iyi niyet adımı olarak ortaya koymuştur. Ancak hareketimizin pratikleştirdiği bu adım karşısında ilk önce MHP ve CHP başta olmak üzere cumhurbaşkanı, başbakan, iç işleri bakanı ve genelkurmay başkanlığı hareketimizin çözümün önündeki engelleri aşmak için attığı bu adımı boşa çıkarmak için, halkımızın barış elçilerini görkemli bir biçimde karşılamalarını provokasyon, şov vb biçiminde değerlendirerek hem ırkçı şoven kesimleri tahrik etmişler, hem de böylelikle süreci provoke etmişlerdir. Oysa barış elçilerini göndermek ve halkımızın görkemli karşılaması Önderliğimizin, hareketimizin ve halkımızın barış yönündeki ısrarı ve iradeli duruşundan başka bir şey değildi. Ancak buna tahammül gösterilmemiştir.

AKP hükümeti gecikmeli de olsa Kürt sorununu meclis çatısı altında tartışma gündemine koymuş bulunmaktadır. Türkiye tarihinde, sorunu mecliste tartışmaya açmak önemli olmakla birlikte, sorunu doğru tartışmak ve demokratik bir çözümü ortaya koymak daha da önemlidir. Çünkü sorun bugüne kadar doğru tanımlanıp doğru çözümler üretilip ortaya konulmadığı için bu aşamaya gelmiştir. Hala sorunu bir terör olayı olarak değerlendirmek ve Kürdistan özgürlük gerillasının kayıtsız şartsız teslim olmaya çağırarak, bir ulusun dilini özgürce eğitim ve öğretim dili olması yerine hakaretvari bir biçimde hala seçmeli ders konusu haline getirmek ve en önemlisi de Kürdistan halk önderi Abdullah Öcalan'ı, PKK ve yasal siyasal hareketi muhatap olarak görmeme yaklaşımı sorunu çözmekten çok sorunu çıkmaza sokmaktan başka bir şey değildir. Hiç bir sorun muhatapsız çözümediği gibi hiçbir çatışmada çatışan tarafların kendi özgür iradeleri ile yürüttükleri bir

Koma Civakên Kurdistan
Peoples` Confederation of Kurdistan

KCK

tartışma, diyalog ve müzakere olmadan çözülmemiştir.

Hele hele AKP hükümetinin önceliği diyalog ve müzakereye değil de, gerillanın gelip teslim olmasına vermesi, çeyrek asırdır süren gerilla direnişini ya anlamamak ya da anlamamazdan gelerek basite indirgemek anlamına gelmektedir. Böyle bir dayatma, öncelikle Kürt halk iradesini tanımamak ve gerçeklere sırtını dönmek ve görmemekte ısrardır.

AKP hala sorunu bir iktidar ve AKP siyaseti sorunu olarak ele almaktadır. Kendine göre bir Kürt sorunu tanımı ve yine kendisine göre bir çözüm geliştirmek istemektedir. Bunun üzerinden iktidarını süreklileştirmeyi hedeflemektedir. Onun içinde CHP ve MHP'nin ırkçı şoven inkarcı dayatmaları karşısında, yaklaşmakta olan genel seçimi düşünerek geri adım atmaktadır. Buda sorunu doğru ele alma ve tartışma konumundan düşürmektedir. Kürt sorunu gibi Türkiye nin en temel sorunu açıktır ki, dar siyasi hesaplarla ele alınacak bir sorun değildir.

Kürt sorununa yaklaşım Türkiye'nin varlığına ve geleceğinin ne olacağı sorununa yaklaşımdır. Bir de Kürt sorunu öyle sıradan basit ve palyatif çözüm perspektifleriyle ele alınamaz. Yine Güneyli güçleri PKK'nin üzerine siyasi ve askeri yollarla baskı kurmaya teşvik edip çatıştırmaya hesaplarıyla da bu sorun çözülemez.

Hareket olarak Kürt sorununun çözümünü Türk ve Kürt halklarının eşit özgür kardeşliği ve Türkiye'nin sınırlarına dokunmaksızın demokratik özerklik çerçevesinde çözmek mümkündür. Dünyada benzer sorunların nasıl çözüldüğü bilinmektedir. Bunun için de öncelikle diyalog ve müzakereye acil ihtiyaç bulunmaktadır. Muhataplık sorununu tartışma ve belirsiz durumdan çıkarılarak Önder Apo'nun PKK'nin ve yasal siyasi hareketin muhatap olarak kabul edilmesi artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Bunu her türlü tartışmanın dışında tutarak işin doğallığının bir gereği olarak ele alınması gerekmektedir. Bu yapılmadan ilerlemek ve sorunun çözümünde gelişme kaydetmek mümkün değildir.

Yine kendi kendine senaryolar oluşturup, Maxmur'dan şu kadar, başka yerden bu kadar kişi gelecek demekle ve sürecin dışına atılmış, sorunun bir tarafı olma konumunu yitirmiş aradaki bazı kişileri toplayıp Türkiye'ye götürmekte sorunun çözümüne katkı sunmayacaktır. Bu yaklaşım kamuoyunu yanıltmak ve dar siyasi hesaplar peşinde koşmaktan başka bir anlam ifade etmeyecektir. Sorun bu tarz bir yaklaşımla asla çözülemez.

Önder Abdullah Öcalan'ın hazırladığı, Kürt sorununun barışçıl ve demokratik siyasi çözümünü içeren YOL HARİTASININ hala kamuoyuna açıklanmamış olması ciddi bir yanlışlık olmuştur. Bu yanlışlığın bir an önce giderilerek Yol Haritasının kamuoyuna açıklanması bir zorunluluk haline gelmiştir.

Hem çözümden ve barıştan söz etmek hem de askeri ve siyasi alana dönük operasyonların sürdürülmesi, Türk devletinin ve hükümetinin barış ve çözüm yönündeki açıklamalarını kuşku hale getirmektedir. Bu kuşkunun giderilmesi için askeri ve siyasi alana dönük operasyonların durdurulması kesinlikle gereklidir.

Kürt sorunu kimi sınırlı yasal ve yönetmelik değişiklikleriyle değil, ancak ve ancak anayasal değişiklik temelinde çözüme kavuşabilir. Bunun için de Türkiye demokratik ulusunun bir parçası olarak Kürt halk kimliği temelinde, anayasal güvenceye sahip olarak özgür, eşit ve birlikte yaşamının imkanları yaratılmalıdır.

Gelinen aşamada dünyanın en eski ve köklü dillerinden olan Kürt dilini sınırlayarak, kurs ve seçmeli ders düzeyinde ele alarak sorun hiç çözülemez. Kürt dili ilkokuldan üniversiteye kadar eğitim-öğretim dili olmalıdır. Her yerde özgürce öğrenme, konuşma, geliştirme ve tarihi değerlerini, kültürünü, sanatını ve coğrafyasını anadilde yaşamak en doğal hak olarak kabul edilmelidir.

Kürt halkının kendi kimliğiyle demokratik toplumsal örgütlenmesini geliştirmek, demokratik siyaset yapmak ve kendisini özgürce ifade etme hakkı önündeki engellerin kaldırılması yönünde somut adımlar atılmalıdır.

Türk devlet ve hükümetinin barış ve demokratik çözümdeki samimiyetinin bir ifadesi olarak Kürdistan'ın köy, kasaba ve şehirlerinden özel hareketçi güçlerini çekmeli, koruculuk lağvedilmelidir. Yine Kürdistan halkı polisin baskı ve zulmünden uzak, yeterli imkanlara kavuşmuş ve güvenlik içinde yaşamını

Koma Civakên Kurdistan
Peoples` Confederation of Kurdistan

KCK

kurup geliştirilme imkanları yaratılmalıdır.

Türkiye büyük millet meclisinde Kürt sorunun tartışılması bir fırsattır. Meclis Türkiye'nin en temel sorunu olan Kürt sorununu dar siyasal hesaplarla ve kaygılarla değil, kalıcı çözümün nasıl gelişeceğini tartışabilmelidir. 1925'ten bu yana kavgalı olan bu sorunda kalıcı barış için ciddi adımlar atmanın kararını almalıdır. Eğer meclis bu çerçevede tartışırsa sorunun çözümünde sorumlu bir yaklaşımı sergileyecektir. Böyle yapması halinde Kürt Özgürlük Hareketi de üzerine düşen sorumlulukların gereğini yerine getirecektir. Aksi takdirde hamaset ve dar siyasal çıkarlarla yaklaşılması durumunda sorunun çözümünde hiçbir katkı olmayacağını bilmesi gerekmektedir.

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı